

5 KRÓLÓW JUDY

Tekst: Jennifer Haaijer

„

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF. By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie, odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

Agencja Wydawniczo-Handlowa CEF Press'2003

Copyright © 2001 European Child Evangelism Fellowship®
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. (Wykorzystano za zgodą)
Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Spis treści

Lekcja		Strona
Wstęp		3
Przegląd		4
Lekcja 1	Jehoszafat	5
Lekcja 2	Joasz	11
Lekcja 3	Hiskiasz	17
Lekcja 4	Manasses	23
Lekcja 5	Jozjasz	29
Wiersze biblijne	Lekcja 1	34
Wykres czytania Biblii	Lekcja 5	35
Jak udzielić porady duszpasterskiej dziecku, które chce przyjść do Chrystusa		36

5 królów Judy

(5 Kings of Judah)

Copyright © 2001: European Child Evangelism Fellowship

autor: Jennifer Haaijer

tłumaczenie: Agnieszka Bassara

skład komputerowy: Marek Nalewajka

Copyright wyd. polskiego © 2003 CEF Press

Wszelkie prawa zastrzeżone

Publikacje Agencji Wydawniczo-Handlowej CEF Press służą zaspokojeniu duchowych potrzeb dzieci. Bezpłatny katalog materiałów do pracy z dziećmi można otrzymać, pisząc pod adresem:

Wydawnictwo CEF Press

ul. Dworcowa 18

43-211 PIASEK

Tel. +48 32 210 52 15; kom. +48 693 550 997

wydawnictwo@cefpress.pl

www.cefpress.pl

ISBN 83-88905-12-0

Wstęp

Nauczanie prawdy biblijnej

Jako nauczyciele nie spełniamy naszej odpowiedzialności jeżeli ograniczamy się tylko do opowiadania dzieciom historii biblijnych. Istotne jest, aby dzieci uczyły się prawd z historii, które zostały spisane w celu nauczania nas, a następnie abyśmy podjęli następny krok i ukazali znaczenie danej prawdy w ich codziennym życiu. Oczywiście podczas jednej lekcji nie jesteśmy w stanie przedstawić całego nauczania zawartego w danej historii, dlatego w każdej lekcji obrano jedną główną prawdę. Nauczanie głównej prawdy zostało wplecione w opowiadanie i aby ułatwić ci przygotowanie, nauczanie zaznaczono jako GP. Oznaczono ją także na planie lekcji. Zauważysz także, że główne prawdy są oznaczone literą N lub Z — by wskazać, do jakiej grupy dzieci prawda jest zastosowana — do nie zbawionych, czy do zbawionych. W tekście jest to wyraźnie widoczne dzięki takim wyrażeniom, jak: „Jeżeli nie poprosiłeś Pana Jezusa, aby przebaczył twoje grzechy...” lub „Wierzące dziecko...”. Zastosowanie prawdy zostało zaznaczone tłustym drukiem. Być może uznasz za konieczne zmienić je, aby lepiej pasowało do dzieci, których nauczasz. Ważne jest, aby Słowo Boże zostało zastosowane do ich życia.

Zaoferuj swoją pomoc

Kiedy głosisz przesłanie Ewangelii, znajdują się dzieci, które odpowiedzą na nie niezależnie. Mogą, ale nie muszą powiedzieć ci, że zaufały Panu Jezusowi Chrystusowi jako swemu osobistemu Zbawicielowi w późniejszym czasie. Na pewno znajdują się też inne dzieci, które potrzebują pomocy. Mogą mieć pytania, mogą oczekiwać pomocy lub zachęty, by wiedzieć co powiedzieć. Kiedy nauczasz zbawione dzieci może zdarzyć się, że będą potrzebować porady w trudnej sytuacji lub wyjaśnienia na temat tego w jaki sposób dana lekcja może być zastosowana w ich codziennym życiu. Być może nie wiedzą o tym, co Biblia mówi, że powinni uczynić; być może chcą się podzielić problemami, abyś modlił się za nich, zwłaszcza jeżeli jesteś jedyną wierzącą osobą, do której mają zaufanie. Z tych powodów istotne jest, aby dzieci wiedziały, że mogą z tobą porozmawiać. Ważne jest też, aby wiedziały kiedy i gdzie przyjść, gdy zechcą z tobą porozmawiać. I wreszcie bardzo ważne jest, aby dzieci nie zbawione nie myliły przyjścia do Pana Jezusa z przyjściem do ciebie.

W żadnym przypadku nie powinieneś zachęcać do rozmowy i jednocześnie wygłaszać zaproszenia ewangelizacyjnego. Dzieci nie mogą odnieść wrażenia, że aby przyjść do Chrystusa muszą najpierw przyjść do ciebie lub, że są zbawione dzięki temu, że czekają na rozmowę z tobą.

Przykład do zastosowania z dziećmi nie zbawionymi

„Czy naprawdę chcesz żyć dla Pana Jezusa, ale nie wiesz jak przyjść do Niego? Z przyjemnością wytłumaczę ci to na podstawie Biblii. Przyjdź i spotkaj się ze mną! Będę stał koło tego drzewa, kiedy spotkanie się skończy. Pamiętaj, ja nie mogę przebaczyć twoich grzechów. Tylko Pan Jezus Chrystus może to zrobić, ale chętnie pomogę ci zrozumieć lepiej w jaki sposób możesz spotkać się ze Zbawicielem. Przyjdź i usiądź ze mną pod tym drzewem.”

Przykład do zastosowania z dziećmi zbawionymi

„Jeżeli zaufałeś Panu Jezusowi jako swemu Zbawicielowi, a nigdy mi o tym nie powiedziałaś, proszę opowiedz mi o tym. Będę stał obok pianina po zakończeniu spotkania. Chciałbym się dowiedzieć czy ty także zaufałeś Panu Jezusowi jako swemu Zbawicielowi i Panu, abym mógł modlić się za ciebie, a może nawet pomóc ci.”

Wiersz biblijny

Do każdej lekcji proponowany jest wiersz biblijny do nauczania dzieci. Jeżeli nauczasz serii lekcji przez pięć tygodni, radzę wybrać dwa lub trzy wersety i nauczyć ich gruntownie, aby dzieci je zapamiętały. Jeśli próbujesz nauczyć wszystkich pięciu, dzieci tak naprawdę nie będą znały dobrze żadnego z nich.

Przegląd

Lekcja	Główna prawda	Zastosowanie	Wiersz biblijny
1. Jehoszafat 2 Kron. 17-20	Pan jest najlepszym pomocnikiem jakiego można mieć	Dzieci nie zbawione: Zanim poznasz Boga jako swego Pomocnika musisz być zbawiony Dzieci zbawione: Proś o Bożą pomoc w każdej sytuacji i dziękuj Mu za nią	„Nie bój się, bom ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc...” Iz. 41,10
2. Joasz 2 Kron. 22,10-24,27 2 Król. 11,8-12	Zapóżyczona wiara	Dzieci nie zbawione: Upewnij się czy znasz Jezusa Chrystusa jako swego Zbawiciela	„... a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.” Gal. 2,20b
3. Hiskiasz 2 Kron. 28,24-32,23	Dzieciom Bożym powinno zależeć na Bożej czci, tak jak Hiskiaszowi	Dzieci zbawione: To wpłynie na to w jaki sposób żyjesz i jak się modlisz	„Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc...” Obj. Jana 4,11a
4. Manasses 2 Król. 21 2 Kron. 33	Nikt nie jest tak zły, by Bóg nie mógł go zbawić	Dzieci nie zbawione: Możesz przyjść do Chrystusa bez względu na to jaki jesteś zły Dzieci zbawione: Módl się o nie zbawionych członków rodziny i swoich przyjaciół	„Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” Iz. 55,7
5. Jozjasz 2 Kron. 34-35 2 Król. 22-23,28	Traktuj Boże Słowo poważnie — tak jak Jozjasz	Dzieci nie zbawione: Weź pod uwagę Boże ostrzeżenia i bądź posłuszny zaproszeniu Ewangelii Dzieci zbawione: Bądź posłuszny temu, co czytasz w Biblii	„A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami” Jak. 1,22

Lekcja 1

Jehoszafat

Fragmety biblijne dla nauczycieli

2 Kronik 17-20

Główna prawda

Pan jest najlepszym pomocnikiem jakiego można mieć

Zastosowanie

Dzieci nie zbawione: Zanim poznasz Boga jako swego Pomocnika, musisz być zbawiony

Dzieci zbawione: Proś o Bożą pomoc w każdej sytuacji i dziękuj Mu za nią

Wiersz biblijny

„Nie bój się, bom ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc...”

Iz. 41,10

Dodatkowe pomoce wizualne

Przygotuj zdjęcie rodzinne, na którym widnieją rodzice, chłopiec i dziewczynka, aby wykorzystać je do opowiadania o rodzinie Sikorskich

Plan lekcji

Początek

Gdzie szukasz pomocy?

Rozwój wydarzeń

1. Król Asa doświadcza Bożej pomocy GP
2. Król Asa zaprzestaje szukać Bożej pomocy
3. Jehoszafat zostaje królem

GPN

4. Jehoszafat zawiązuje sojusz z Achabem

GPZ

5. Jehoszafat ratuje się od śmierci w bitwie

GPZ

6. Wróg atakuje Judę
7. Modlitwa Jehoszafata

GPZ

8. Bóg obiecuje pomoc i zwycięstwo

GPZ

9. Chór prowadzi armię Judy do walki

Punkt kulminacyjny

Wszyscy wrogowie giną

GPZ

Zakończenie

Armia zagarnia łupy

GPZ

Armia powraca do Jerozolimy i chwali Boga

GPZN

Lekcja

Tomek martwił się o mecz piłki nożnej! Jego drużyna musiała wygrać, aby dostać się do półfinałów. „Zobaczmy co na ten temat mówią gwiazdy” — pomyślał biorąc do ręki gazetę. „Przed tobą trudny dzień” — przeczytał — „nie poddawaj się, na pewno się uda.”

Szymon miał ważny egzamin w szkole. Musiał go zdać, ale nie był pewien czy mu się to uda. Mama poradziła mu: „Szymon, musisz powiedzieć sobie: Zdam go, nie poddam się”

Antek uczył się na ten sam egzamin. W swojej Biblii podkreślił następujące słowa: „Pomoc moja jest od Pana, który uczynił niebo i ziemię” (Ps. 121,2).

Oto trzech różni chłopcy, którzy szukają pomocy. Gdzie szukał jej Tomek? Na kim polegał Szymon? A Antek? A gdzie ty szukasz pomocy?

Obrazek I-1

Szukanie pomocy u Pana było czymś, o czym książę Jehoszafat doskonale wiedział. Wiedział o słynnej walce jaką jego ojciec, król Asa, stoczył z Kuszytami. Ich armia była dwa razy większa od armii króla Asy; dodatkowo posiadali 300 wozów wojennych. Wydawało się niemożliwym, aby armia Judy zwyciężyła.

Ale król Asa nie załamał się; lecz ufał Panu, że mu pomoże. Oto w jaki sposób się modlił: „Panie, oprócz ciebie nie ma takiego, kto by mógł pomóc w walce między silnym a bezsilnym. Pomóż nam, Panie, Boże nasz, bo na tobie polegamy, i w imieniu twoim wyruszyliśmy przeciwko tej gromadzie. Panie! Tyś Bogiem naszym” (2 Kron. 14,10).

W wyniku tego potężna armia wroga wraz z powozami wojennymi uciekła. Juda ruszyła, zagarniając skarby i trzody.

GP Książę Jehoszafat wiedział, że żaden król z okolicznych krajów nie mógł pomóc w taki sposób jak pomógł Pan. Pan jest stwórcą nieba i ziemi. On jest „Pan silny i potężny, Pan potężny w boju” (Ps. 24,8). Żaden człowiek, ani armia nie mogą pomóc w taki sposób jak Pan. On jest najwspanialszym i największym Pomocnikiem jakiego można mieć!

Lecz ojciec Jehoszafata, król Asa, nie zawsze ufał Panu, że mu pomoże. Czasami polegał na innych królach, którzy nawet nie znali jedyne-go, prawdziwego Boga. W późniejszym czasie król miał poważny problem ze swoimi stopami i potrzebował pomocy. Biblia mówi: „lecz nawet w swojej chorobie nie zwracał się do Pana, ale do lekarzy” (2 Kron. 16,12).

Obrazek I-2

Kiedy książę Jehoszafat miał 35 lat, jego ojciec, król Asa zmarł. Jakim królem będzie Jehoszafat? Czytamy w Biblii, że we wczesnych latach swojego życia zaufał Panu (2 Kron. 17,3-4).

Jehoszafat wiedział, że jeśli pragnie Bożej pomocy, musi podążać Jego drogami. Tak samo jest i dzisiaj: Pan obiecuje pomagać tym, którzy należą do Niego. Ty i ja urodziliśmy się grzesznikami, poza rodziną Bożą. Zatem wybraliśmy nieposłuszeństwo wobec Boga. Być może zostałeś w szkole przyłapany na ściąganiu i natychmiast odpowiedziałeś nauczycielowi: „Ja nie odpisywałem. Naprawdę.” Skłamałeś — a to jest grzech! Odpisywałeś — a to jest grzech! Wiemy z Biblii, że te rzeczy są złe. Twoje grzechy muszą być odpuszczone i musisz znaleźć się w rodzinie Bożej. Jeśli zaufałeś Chrystusowi i poprosiłeś, aby wziął twój grzech, to wprowadzi cię do rodziny Bożej.

Przypuśćmy, że to jest rodzina Sikorskich. Mieszkają oni na ulicy Dworcowej. (Pokaż dodatkowe pomoce wizualne). Co tydzień tata daje Sylwii i Danielowi kieszonkowe, ale nie daje pieniędzy innym dzieciom mieszkającym na tej ulicy. W sobotę po południu tato często zabiera ich na basen, lecz nie zabiera innych dzieci. Gra z nimi na komputerze, lubi sprawiać im niespodzianki. Dlaczego robi te wszystkie rzeczy dla Sylwii i Daniela? Dlatego, że należą do jego rodziny. Pozostałe dzieci z ulicy Dworcowej nie mogą oczekiwać, że pan Sikorski będzie robił te rzeczy dla nich. W taki sam sposób nie możemy oczekiwać, że Bóg będzie pomagał nam, jeśli nie należymy do Jego rodziny. Czy jesteś w Bożej rodzinie? Pomyśl o tym poważnie. Jeżeli po zakończeniu spotkania chciałbyś ze mną porozmawiać o tym jak stać się dzieckiem Bożym, z radością wyjaśnię ci coś więcej na ten temat na podstawie Biblii. Pozostań na swoim miejscu, kiedy inni wyjdą, a wtedy będę wiedział, że chcesz ze mną rozmawiać. Być w Bożej rodzinie to duża zmiana w życiu każdego człowieka.

Jehoszafat należał do Bożej rodziny i sposób jego zachowania wskazywał, że kochał Boga. Nowy król zarządził zmiany. Rozesłał ludzi do różnych miast, aby uczyli lud Bożego prawa. Udoskonalił swoją armię. Wkrótce ludzie z okolicznych krajów wiedzieli, że coś szczególnego dzieje się w Judzie. Co to było? To Pan był z Jehoszafatem i jego ludem. Pan był ich pomocnikiem. Inne kraje nie rozpoczynały wojen przeciwko Judzie. Czy możesz domyślić się dlaczego nie atakowali? (Pozwól dzieciom odpowiedzieć).

Obrazek I-3

Najbliższym sąsiadem Judy był Izrael, gdzie władzę sprawował zły król Achab. Zachęcał on swój lud, by czcił bożków. Pewnego dnia król Jehoszafat pojechał odwiedzić króla Achaba.

„Ty i ja oraz nasze armie mogłyby połączyć się i walczyć razem przeciwko Ramot Gileadzkiemu” — zaproponował niegodziwy Achab. Co powinien odpowiedzieć Jehoszafat? (pozwól dzieciom odpowiedzieć). Dlaczego?

Lecz odpowiedź Jehoszafata była inna. „O, tak!” — zgodził się. „Zróbmy to — lecz najpierw zapytajmy Pana czy to jest to, czego chce.”

Król Achab zwołał swoich proroków i zapytał ich: „Czy mamy razem walczyć przeciwko Ramot Gileadzkiemu?” Dali mu taką odpowiedź, jaką chciał: „Wyrusz, gdyż Pan da ci zwycięstwo.” Lecz Jehoszafat był

niespokojny i podejrzewał, że to nie byli prawdziwi Boży prorocy. „Czy nie ma jakiegoś innego proroka?” — dopytywał się.

Król Achab niechętnie zawołał Micheasza, który naprawdę przemawiał w imieniu Boga i jego odpowiedź była zupełnie inna: „Poniesiesz klęskę” — ostrzegł Micheasz.

GPZ Teraz król Jehoszafat musiał dokonać wyboru. Postanowił nie zwracać uwagi na Boże ostrzeżenie. Zdecydował, aby wyruszyć do boju z pomocą króla Achaba. To mogło prowadzić wyłącznie do kłopotów!

Wybór króla Jehoszafata nie podobał się Bogu, gdyż Bóg nie chce, aby Jego dzieci szukały pomocy u tych, którzy są przeciwko Niemu. Bóg nie zezwala chrześcijanom robić rzeczy, których im zakazał. Jeżeli wierzący chłopiec zdecyduje pobić innego chłopca, nie może oczekiwać, że Bóg pomoże mu to zrobić. Być może kolega oferuje ci talizman przynoszący szczęście podczas dni sportu i mówi, że to z pewnością pomoże — co powinieneś uczynić, jeżeli jesteś chrześcijaninem? (Pozwól dzieciom odpowiedzieć.) Istotne jest, by pamiętać, że Bóg obiecał pomagać tym, którzy zaufali Panu Jezusowi jako swemu Zbawicielowi. On pomaga, kiedy masz problemy, pomaga kiedy szatan stara się skłonić cię do złego, Pan pomaga robić rzeczy, które podobają się Bogu.

Król Jehoszafat z pewnością nie podobał się Bogu, gdy przygotowywał się do połączenia sił z królem Achabem.

Obrazek I-4

Podstępny król Achab postanowił przebrać się, ponieważ wiedział, że wróg targnie się na niego. Biedny Jehoszafat wyruszył w królewskich szatach — prosto w okropne niebezpieczeństwo.

GPZ

„Spójrzcie, tam jest król Izraela” — zawołał dowódca wozów wojennych, kiedy ujrzał Jehoszafata — „Na niego.” Ruszyli, by zaatakować Jehoszafata, który w ostatniej chwili krzyknął. Wrogowie poznali, że to nie jest król Izraela. W Biblii powiedziane jest: „A Pan wsparł go odciągając ich od niego” (2 Kron. 18,31). Bóg to najlepszy Pomocnik!

GPZ Bóg kochał króla Jehoszafata i pomógł mu, chociaż ten znalazł się w złym miejscu z niewłaściwymi ludźmi. Być może jesteś chrześcijaninem, Jezus Chrystus jest twoim Zbawicielem, ale bywasz w niewłaściwych miejscach wśród niewłaściwych ludzi. Bogu nie podoba się to co robisz, lecz On cię kocha! Idziesz do parku i spotykasz się z innymi chłopcami. Oni wachają klej, palą papierosy, czytają „brudne” czasopisma, dokuczają starszym paniom. Możesz prosić Boga, aby pomógł ci się wyzwolić spod wpływu takich osób. Bóg pomoże ci, nawet jeśli narozrabiałeś, tak jak Jehoszafat.

Walka przeciwko Ramot Gileadzkemu trwała. Jeden z żołnierzy naciągnął łuk i wystrzelił strzałę nie mając nikogo na celu — lecz strzała ugodziła w kogoś. Trafiła w króla Achaba i poważnie go zraniła. Achab umarł tego samego wieczoru. Bóg nie był Zbawicielem Achaba ani jego Pomocnikiem, ponieważ wcale nie ufał Bogu. Jakie niegodziwe życie i jakże smutna śmierć! Król Jehoszafat powrócił do domu

jako mądrzejszy człowiek. Nauczył się, że nie można polegać na ludziach i wojsku. Pan jest jedynym, któremu można ufać. On jest wspa-
niałym Pomocnikiem, bez względu na problem. Jehoszafat zapamiętał
tą lekcję — zwłaszcza gdy nieco później otrzymał złą wiadomość.

Obrazek I-5

„Kolejna wielka armia wyruszyła przeciwko tobie! Ammonici i Moa-
bici nadchodzą, by zaatakować Judę!” Co teraz? Król zwołał mie-
szkańców Jeruzalemu, aby szukać pomocy u Pana. Mężczyźni, kobie-
ty i dzieci przysłuchiwali się, jak ich król modli się w świątyni. (Nau-
czyciel lub pomocnik powinien przeczytać 2 Kron. 20,6.12.) Na kim
polegał ich król? Tak — jedynie na Bogu. I dlatego zanim cokolwiek
zrobił — modlił się.

Co robisz, kiedy masz problem? Czasami ci z nas, którzy kochają Pa-
na, próbują sami rozwiązywać problemy. Albo idziemy po pomoc do
kogoś innego. Jeśli to nie skutkuje, dopiero wtedy modlimy się.
Wszystko robimy na odwrót, prawda? Powinniśmy pamiętać, by naj-
pierw się modlić, gdyż nie ma lepszego pomocnika jak nasz Pan. On
jest wspańiały i potężny. On kocha wszystkie swoje dzieci. On wie, co
jest dla nas najlepsze w każdej sytuacji. On może i chce pomagać swo-
im dzieciom!

Oto dlaczego Pan miał szczególną wiadomość dla króla i ludzi Jerozo-
limy. Bóg zesłał swoją odpowiedź poprzez jednego z proroków. „Słu-
chaj królu Jehoszafacie i wy mieszkańcy Jeruzalemu i całej Judy. Oto
co mówi Pan: _e bójcie się tej wielkiej armii, gdyż nie wasza to woj-
na, lecz Boża. Nie musicie nawet walczyć — zejdźcie jutro naprzeciw
nich, a Pan będzie z wami” (na podstawie 2 Kron. 20,15-17.)

Król i lud skłonili się do ziemi i wielbili Pana. Bóg obiecał swoją po-
moc, to było wszystko, czego im było trzeba.

Jeżeli jesteś zbawiony, Pan obiecuje także pomagać ci. Czy możesz mi
opowiedzieć, kiedy potrzebowałeś Jego pomocy? (Pozwól dzieciom
odpowiedzieć.) Biblia jest pełna obietnic pomocy. Dobrze jest je za-
znaczyć i nauczyć się ich. Posłuchaj tego: „Nie bój się, bom Ja z tobą,
wzmocnię cię, a dam ci pomoc...” (Iz. 41,10). „Pan jest ze mną, nie lę-
kam się, Cóż może mi uczynić człowiek?” (Ps. 118,6).

Czy będziesz pamiętał o tych obietnicach, kiedy masz sprawdzian
w szkole, kiedy w domu jest kłótnia? Co zasmuca cię, kiedy jesteś wy-
straszony? Wydrukowałem te wiersze. Jeśli chciałbyś je mieć, by po-
wiesić je na ścianie w twoim pokoju, poproś mnie o to pod koniec
spotkania. Jeżeli znasz Pana Jezusa jako swego Zbawiciela, Bóg chce,
byś wiedział, że On jest twoim Pomocnikiem.

Następnego dnia, ufając Bożej obietnicy pomocy, król i jego ludzie by-
li gotowi do walki. Król przypomniał im: „Wiercie Bogu, a powiedzie
się.”

Następnie zaczął ich organizować do boju. Kto powinien pójść pier-
wszy? (Pozwól dzieciom podać propozycje.) Było to dziwne, gdyż na
przedzie szedł chór, a za nim żołnierze!

GPZ

GPZ

„Wysławiajcie Pana, albowiem na wieki trwa łaska jego” — śpiewał chór w trakcie pochodu armii do miejsca skąd mogli zobaczyć potężną armię wroga.

Obrazek I-6

Kiedy dotarli do punktu obserwacyjnego, wpadli w osłupienie. Dolina była usłana trupami — ani jeden żołnierz wroga nie zdołał uciec! Bóg sprawił, że przeciwnicy walczyli między sobą i tak się to skończyło! Jehoszafat i jego ludzie zeszli tam i zagarniali łupy. Znaleźli tam ubrania, bogactwa i wyposażenie wojskowe. Było tego tyle, że przez trzy dni byli zajęci noszeniem zdobyczy!

GPZ

Pan dotrzymał swojej obietnicy — wygrał za nich bitwę. On zawsze dotrzymuje swojej obietnicy, że pomoże swoim dzieciom. Czasami pomaga w inny sposób niż byśmy tego chcieli. Często pragniemy, by Bóg zabrał od nas problemy i czasem to robi; ale częściej pomaga nam radzić sobie z nimi. Cokolwiek Bóg robi, jest to dla nas najlepsze i możemy Mu za to podziękować.

To właśnie król Jehoszafat i jego lud zapragnął uczynić. Czwartego dnia król poprowadził ludzi do świątyni w Jerozolimie. Co za szczęśliwy to był dzień! Grano na fletach, harfach i trąbkach, a tłum śpiewał pieśni pochwalne Panu, dziękując Mu za zwycięstwo.

GPZN

Jeżeli znasz i kochasz Pana Jezusa, nie zapomnij podziękować Bogu za Jego pomoc. Czy nie jest wspaniale wiedzieć, że On jest twoim Pomocnikiem? On jest najlepszym pomocnikiem jakiego można mieć.

Być może nie masz pomocy od Boga, ponieważ żyjesz po swojemu. Czy chcesz się zmienić? Czy chcesz, aby Pan Jezus zabrał twój grzech? Powiedz Mu o tym teraz! Przyjmij Go jako swego Zbawiciela! Pamiętaj, ci którzy Go przyjmują, tym daje prawo stać się dziećmi Bożymi (Jan 1,12). Wtedy będziesz członkiem Bożej rodziny, a On z pewnością stanie się twoim Pomocnikiem.

(Po tej lekcji może nastąpić krótki czas na modlitwę. Zachęć wierzące dzieci, aby podziękowały Bogu za Jego pomoc. Zaproponuj, by zaczęły w taki sposób: „Dzięki Panie Jezu że mi pomagasz kiedy...”)

Lekcja 2

Joasz

Fragmety biblijne dla nauczycieli

2 Kron. 22,10-24,27
2 Król. 11,8-12

Główna prawda

Zapożyczona wiara

Zastosowanie

Dzieci nie zbawione: Upewnij się czy znasz Jezusa Chrystusa jako swego Zbawiciela

Wiersz biblijny

„... a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” Gal. 2,20

Uwaga dla nauczycieli

Zdajemy sobie sprawę z tego, że w niektórych komentarzach Joasz uważany jest za odstępcę. Wielu biblistów zgadza się, że jego wiara nie była szczerą; i na to kładziemy nacisk w tej lekcji.

Plan Lekcji

· *Początek*

· Poszukiwanie świadectwa przetrwania

· *Rozwój wydarzeń*

- 1. Śmierć Achazjasza
- 2. Królowa planuje morderstwo
- 3. Joasz zostaje uratowany i mieszka w świątyni

· **GP**

- 4. Jehojada planuje koronację Joasza
- 5. Królowa interweniuje nie odnosząc sukcesu
- 6. Reformy przeprowadzone za radą Jehojady

· **GPN**

- 7. Nowi doradcy, Joasz podąża w innym kierunku
- 8. Joasz skazuje Zachariasza na śmierć

· **GPN**

· *Punkt kulminacyjny*

· Najazd armii aramejskiej

· *Zakończenie*

· Joasz zostaje ranny i umiera

· **GPN**

Lekcja

— Czego szukasz? — zapytała pani Skalska swojego syna Adama.

— Szukam świadectwa Olka ze szkoły przetrwania — wyjaśnił Adam.

— No wiesz, to które otrzymał, gdy udowodnił, że potrafi pływać w zwykłych ubraniach. Potrzebne mi to.

— Ale po co? Swoje świadectwo wzięłeś do klubu żeglarskiego w zeszłym tygodniu. Nie potrzeba ci świadectwa brata — powiedziała pani Skalska.

— To dla Heńka. On nie może wstąpić do klubu, jeśli nie ma świadectwa przetrwania — odparł Adam nie przerywając poszukiwań.

— Zaczekaj synu, świadectwo Olka jest bezużyteczne dla Heńka. Nie zostanie zaakceptowane.

— Dlaczego nie? Zawsze mówisz, że rzeczy od kogoś, z drugiej ręki mogą być równie dobre jak nowe — sprzeczał się rozczarowany Adam.

— I rzeczywiście tak może być — lecz świadectwo od kogoś jest bez pożytku. Przynosi korzyści tylko osobie, której imię widnieje na nim.

Dzisiaj spotkamy się z Joaszem, który posiadał coś, co było pożyczone — było czyjaś własnością i nie przynosiło pożytku.

Obrazek II-1

Kiedy Joasz był małym dzieckiem, przydarzyły mu się bardzo straszne rzeczy. Jego ojciec, Achazjasz, król Judy został zabity. Matka zmarłego króla, babka Joasza, zapragnęła być królową i postanowiła zabić resztę rodziny królewskiej. Mały Joasz znalazł się w śmiertelnym niebezpieczeństwie. Jego samego i innych księżąt trzymano w kryjówce, gdzie czekała na nich śmierć.

Ciocia Joasza, odważna kobieta, odkryła, gdzie ich ukrywano. Pewnego dnia podjęła się ryzykownej misji. Ukryła Joasza i jego niańkę w sypialni. To nie była prawdziwa ucieczka dla młodego księcia — nadal znajdował się w niebezpieczeństwie.

Ta pani — ciocia Joasza i jej mąż — Jehojada mieszkali i pracowali w świątyni, gdzie Jehojada służył Bogu. Wzięli młodego księcia do swojego domu, gdzie ukrywali go. To musiało być trudne, ale dali sobie radę. Naprawdę kochali tego małego chłopca i troszczyli się o niego tak jakby to był ich własny syn. Uczyli go o Bogu i jak chodzić Jego drogami. Postarali się, aby znał Boże przykazania. Pragnęli, aby znał Pana tak jak oni.

Zrobili wszystko co w ich mocy, ale nie mogli zmienić grzesznego serca Joasza, nie mogli sprawić, aby uwierzył.

GP

Tak samo jest w przypadku każdego dziecka, którego rodzice są wierzący. Nawróceni rodzice mogą uczyć swoje dzieci z Biblii, mogą modlić się z nimi, lecz nie są w stanie zabrać ich grzechu i sprawić by stali się chrześcijanami. Musisz narodzić się w Bożej rodzinie „nie z woli mężczyzny, lecz z Boga” (Jan 1,13). Joasz musiał poznać Boga osobiście.

Dorastając u swojej cioci i wujka, wierzył w to, czego go uczyli, lecz była to wiara zapożyczona, było to bezużyteczne dla niego — podobnie jak używane świadectwo ze szkoły przetrwania. Jestem pewien, że jego ciocia i wujek modlili się, aby Joasz poznał Pana.

Jehojada pracował w świątyni jako kapłan, nauczał Joasza i troszczył się o niego, a nawet znalazł czas, by wymyślić niezwykle plan...

Obrazek II-2

Pewnego dnia Jehojada rozesłał wiadomość po całej Judzie: „Wszyscy Lewici i naczelnicy rodów izraelskich muszą przybyć do Jeruzalemu”. Tłum zgromadził się w świątyni. Jehojada powiedział im: „Syn królewski niechaj króluje.” Zamierzali ukoronować siedmioletniego Joasza! Jehojada wiedział, że było to niebezpieczne, więc zorganizował grupy, które miały pełnić strażę. Uzbrojona straż strzegła młodego księcia, kiedy został wprowadzony do świątyni przez Jehojadę i jego synów. Na jego głowę nałożono koronę, namaszczone go olejkiem. Wszyscy wołali: „Niech żyje król!”

Niegodziwa królowa usłyszała wrzawę, więc pobiegła do świątyni, aby to zobaczyć, co się stało. Nie mogła uwierzyć swoim oczom! Joasz stał u wejścia do świątyni i miał koronę na głowie! Tłumy śpiewały, grała muzyka. Wydawało się, że cały kraj świętował. Królowa była wściekła i przerażona. Rozdarła swoje królewskie szaty i wołała: „Zdrada! Zdrada!” Lecz niewielu jej słuchało i szybko została aresztowana, wyprowadzona na zewnątrz i stracona.

Obrazek II-3

Siedmioletni Joasz został królem Judy! Potrzebował Jehojadę, aby służył mu poradą. Jehojada, który oficjalnie znany był jako najwyższy kapłan, mądrze kierował królem. W Biblii czytamy, że Joasz robił to, co prawi w oczach Pana. W Judzie zmieniło się na lepsze. Król zarządził odnowienie świątyni. Sporządzono wielką skrzynię i umieszczono ją na zewnątrz świątyni. Ludziom nakazano wkładać do niej pieniądze przeznaczone wyłącznie dla Pana. Skrzynia napelniała się z każdym dniem, a Jehojada i słudzy króla opróżniali ją. Za te pieniądze kupiono narzędzia i kamienie potrzebne do odbudowy świątyni oraz zapłacono robotnikom. Wystarczyło, żeby nabyć złote i srebrne naczynia do świątyni. (Ojciec Joasza usunął je ze świątyni). Co za wspaniały dzień, kiedy świątynia na powrót wyglądała pięknie. Ofiary były składane regularnie, tak jak Pan przykazał. Ołtarze dla Baala zostały zburzone.

Joasz z pewnością zrobił wiele dobrego podążając za radą Jehojady i wydawało się, że on także ufa Bogu. Lecz była to zapożyczona wiara, a to nie jest prawdziwa wiara. Nie miał „łączości” z Bogiem. Czy ty jesteś jak Joasz? Być może zachowujesz się jak chrześcijanin i rozmawiasz jak chrześcijanin. Dużo wiesz o Bogu, może czytasz Biblię,

GPN

lecz istnieje ogromna różnica między wiedzą na temat Boga, a poznanie Go. Jestem pewien, że chłopcy wiedzą dużo o... (wymień imię popularnego sportowca). Powiedz mi co wiesz? Czy ktoś spotkał się z nim, odwiedził go? Nie znasz go. Poznajesz Boga, kiedy uświadamiasz sobie, że zgrzeszyłeś przeciwko Niemu i jest ci naprawdę przykro. Musisz zrozumieć, że Jezus Chrystus umarł, aby cię zbawić od grzechu. Musisz zaufać Mu, żeby stał się twoim osobistym Zbawicielem. Apostoł Paweł, który napisał kilkanaście ksiąg biblijnych, powiedział: „Wiem komu uwierzyłem” (2 Tym. 1,12). A ty? Staje się to tylko wtedy, gdy uwierzysz osobiście, że tylko poprzez Jezusa Chrystusa jesteś „połączony” z Bogiem... a wszystko inne to jest wiara z drugiej ręki i to nie jest dobre. Wkrótce przekonamy się o tym na przykładzie życia króla Joasza.

Obrazek II-4

Po wielu latach wujek Joasza, Jehojada, umarł w podeszłym wieku. Przeżył 130 lat. Inni ludzie zaczęli doradzać królowi, a jemu podobały się te rady. Nie miał własnych przekonań, nie miał prawdziwej wiary w żyjącego, jedyne Boga. W Judzie zaczęło się pogarszać. Król i ludzie odwrócili się do fałszywych bogów. Świątynia nie była dla nich już taka ważna. Bóg zsyłał wiadomości, by ostrzec króla i ludzi, lecz oni nie słuchali. Syn Jehojady, Zachariasz ostrzegł, że Bóg ukarze ich: „Ponieważ opuściliście Pana, On opuści was!” Joasz znienawidził Zachariasza i postanowił go uciszyć. „Ukamienować go!” — rozkazał. I tak zrobiono. Tego dobrego człowieka ukamienowano na dziedzińcu świątyni.

To straszne, gdy pomyślimy, że Joasz rozkazał ukamienować na śmierć syna dobrego człowieka, który go uratował, ukrył, troszczył się o niego i doradzał mu. Król pokazał swoje prawdziwe oblicze!

Obrazek II-5

GPN

Jakim jesteś człowiekiem, kiedy twoi rodzice czy chrześcijańscy przyjaciele są daleko? Być może jesteś całkiem inny. Robisz i mówisz rzeczy, jakie robią i mówią niechrześcijanie. Robisz to co oni, ponieważ jesteś taki jak oni. Nadal masz swoje grzeszne serce, chcesz chodzić swoimi drogami — choć czasami zachowujesz się jak chrześcijanin i może nawet mówisz jak chrześcijanin. Możesz oszukać swoich rodziców, lecz nie możesz oszukać Boga: „człowiek patrzy na to, co jest przed oczyma, ale Pan patrzy na serce” (1 Sam. 16,7). On wie, czy zaufałeś Jezusowi Chrystusowi jako swemu Zbawicielowi, On wie, czy twoja wiara pochodzi z drugiej ręki. On chce cię zbawić, On chce, abyś Mu zaufał i poznał Go. Być może zdajesz sobie sprawę, że twoja wiara jest pożyczona i nie ma z niej dla ciebie pożytku. Jeżeli chcesz porozmawiać ze mną o tym jak zaufać Panu Jezusowi Chrystusowi jako swemu osobistemu Zbawicielowi, będę szczęśliwy móc to zrobić. Przyjdź do... (Określi miejsce) po spotkaniu. To jest naprawdę ważne, abyś poznał Boga osobiście. Joasz tego nie zrobił i jego życie stawało się coraz gorsze.

Wyobraź sobie skazanie na śmierć Zachariasza, który prawdopodobnie przez jakiś czas mieszkał w tym samym domu. Tuż przed śmiercią prorok rzekł: „Niechaj Bóg zapamięta, co uczyniłeś i ukarze cię za to.”

Obrazek II-6

Pan działał przeciwko Joaszowi. Użył do tego celu króla Syrii, którego armia wkroczyła do Judy i zaatakowała Jeruzalem. Chociaż armia aramejska była mała, Bóg zezwolił, aby pobili wojska Joasza. Główni przywódcy królewscy zostali zabici. Do kogo więc król mógł się zwrócić? To jest jeden ze skutków wiary z drugiej ręki. Jeżeli tylko wiesz, że Bóg ostatecznie, ale Go nie znasz, często znajdziesz się w sytuacji, że nie będziesz wiedział do kogo się zwrócić o pomoc. Joasz musiał działać szybko. Postanowił drogocenne srebrne i złote kielichy oraz inne naczynia ze świątyni przesłać jako dar dla króla Syrii. „Być może to sprawi, że opuści Jeruzalem” — pomyślał Joasz. Król Syrii i jego armia odeszli, ale wcześniej król Joasz został poważnie ranny i wyniesiony z pola bitwy.

Zraniony król leżał w swojej sypialni, kiedy dwaj jego słudzy wśliznęli się do środka. Byli niezadowoleni z tego w jaki sposób król potraktował Zachariasza, syna Jehojady, więc zabili go. Czy sądzisz, że wiara pożyczona od kogoś miała znaczenie dla Joasza, kiedy umierał? Nie, nie miała. On nie znał Boga osobiście. Musiało to być straszne spotkanie się z Bogiem, gdyż do nieba idą tylko ci ludzie, którzy Go znają. Pan Jezus ostrzegwał, że ludzie, którzy wyglądają jak chrześcijanie, zachowują się jak chrześcijanie, lecz nimi nie są, nigdy nie będą mogli być z Nim w niebie. Będzie musiał powiedzieć do takich ludzi: „Nigdy cię nie znałem, idź ode mnie” (zobacz Ew. Mat. 7,21-23). Bóg nie chce, abyś miał wiarę z drugiej ręki, On chce byś zaufał Jezusowi Chrystusowi jako swemu Zbawicielowi i Panu. Czy nie zechcesz przyjść do Niego teraz? Posłuchaj tych wspaniałych słów Pana Jezusa: „Tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz” (Ew. Jana 6,37).

Jeśli przyjdiesz do Niego, poprosisz o przebaczenie i żeby Pan Jezus przyszedł do twojego życia, to On to uczyni. On obiecuje, że nigdy cię nie zawiedzie. Wtedy poznasz Boga, będziesz inny niż Joasz, który tylko wiedział o Bogu.

GPN

Lekcja dodatkowa

W lekcji o Joaszu kładziony jest nacisk na dzieci nie zbawione. Proponujemy dołączyć następujące punkty podczas nauczania, aby dostarczyć wskazówek dzieciom zbawionym.

Chodzenie w wierze

Potrzebne:

Duża torba na śmieci

Płatki kukurydziane

Opaska na oczy

Wskazówki

Odetnij boki torby na śmieci (nie odcinaj dna) i rozrzuć to na podłodze.

Fragment biblijny

2 Kor. 5,7

Rzym. 10,17

Lekcja

Zadanie polega na tym, aby osoba z zawiązanymi oczyma bezpiecznie przeszła po plastikowej ścieżce pomiędzy płatkami kukurydzianymi słuchając wskazówek nauczyciela.

Zawiąż oczy wybranemu dziecku, które będzie chodzić na bosaka. Rozrzuć płatki kukurydziane na worku na śmieci. Następnie nauczyciel powinien poprawnie instruować dziecko. „Duży krok... mały krok... na prawo... na lewo...” Pozwól, aby dwoje innych dzieci podało fałszywe wskazówki.

Wyjaśnij, w jaki sposób chrześcijanie muszą słuchać Bożego głosu i być posłusznymi. Robimy to, gdyż ufamy, że poprowadzi nas we właściwym kierunku. Kiedy ufamy, słuchamy, pójdziemy we właściwą stronę.

Lekcja 3

Hiskiasz

Fragmenty biblijne dla nauczycieli

2 Kron. 28,24-32,23

Główna prawda

Dzieciom Bożym powinno zależeć na Bożej czci, tak jak Hiskiaszowi

Zastosowanie

Dzieci zbawione: To wpłynie na to w jaki sposób żyjesz i jak się modlisz

Wiersz biblijny

„Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc...” Obj. Jana 4,11a

Plan lekcji

Początek

Bałagan w pokoju

Rozwój wydarzeń

1. Hiskiasz zostaje królem Judy
2. Hiskiasz niszczy bożki
3. Hiskiasz niszczy miedzianego węża

GPZ

4. Hiskiasz odnawia świątynię

GPZ

5. Hiskiasz ponownie ustanawia Paschę

GPZ

6. Sancheryb atakuje

7. Hiskiasz ustanawia pokój

GPZ

8. Sancheryb atakuje

9. Hiskiasz przygotowuje się do odparcia ataku

10. Posłańcy asyryjscy upokarzają mieszkańców Jeruzalemu

11. Hiskiasz zabiera list Sancheryba do świątyni i modli się

GPZ

12. Bóg obiecuje sukces

Punkt kulminacyjny

Śmierć w obozie asyryjskim

Zakończenie

Sancheryb powraca do domu

Naród uwielbia Boga

GPZ

Lekcja

Obrazek III-1

Czy kiedykolwiek przydarzyło ci się, że wszedłeś do swojego pokoju i każdy centymetr był zabałaganiony? Być może słowa twojej mamy brzmiały ci w uszach: „Posprzątaj swój pokój — NATYCHMIAST”. Popatrzyłeś na ten bałagan i zastanawiałeś się: „Gdzie zacząć?”

Tak właśnie musiał czuć się Hiskiasz, kiedy został królem Judy. Pałac nie był zabałaganiony, ale tak wiele złych i niegodziwych rzeczy działo się w kraju, że nie wiadomo było od czego zacząć, by wszystko doprowadzić do porządku. Ojciec Hiskiasza, król Achaz, zachęcał ludzi do oddawania czci bożkom. Im częściej to robili, tym częściej nie zważali na Boże przykazania. Zatem w kraju szerzyło się kłamstwo, oszustwo i zabójstwa. Świątynia, w której miano uwielbiać Boga była zamknięta, brudna i zdewastowana.

Król Hiskiasz był smutny i było mu przykro. Jego mama nauczała go Słowa Bożego. Hiskiasz osobiście ufał Bogu i należał do Niego. Wiedział, że ludzie w Judzie powinni czcić Pana, jedynego prawdziwego Boga. Bóg został odarty z chwały i uwielbienia jakie Mu się należało. Król postanowił to zmienić.

Podjął zdecydowane kroki.

Bożki zostały rozbite na małe kawałki. Nawet wąż miedziany, którego Mojżesz wywyższył na pustyni został zniszczony, ponieważ ludzie zaczęli pokładać w nim ufność, a niektórzy nawet palili przed nim kadzidła. Bóg rozkazał, że wyłącznie Jemu należy oddawać cześć. W drugim przykazaniu mówi, że nigdy nie powinniśmy kłaniać się przed wyobrażeniem czegoś, obojętnie czy to wygląda jak coś pochodzącego z nieba czy z ziemi. Musimy być w związku z tym ostrożni. Nie powinniśmy modlić się przed obrazami Pana Jezusa, całować ich lub pokładać naszej wiary w krzyżyku zawieszonym u naszej szyi. Tylko Boga powinniśmy kochać i uwielbiać. On stworzył wszystko, On jest potężny i wspaniały. Tylko Jemu należy się cała chwała. Biblia mówi: „Godzien jesteś, Panie... ponieważ Ty wszystko stworzyłeś, i z woli twojej zostało stworzone, i zaistniało” (Obj. Jana 4,11). Hiskiasz tęsknił za tym, by Bóg był czczony w jego kraju — Judzie.

Obrazek III-2

Hiskiasz zarządził sprzątanie świątyni. Wszystko co miało coś wspólnego z czczeniem bożków, zostało wyrzucone. Cały budynek został oczyszczony i naprawiony. Kapłani i Lewici, którzy kiedyś służyli w świątyni, zostali ponownie sprowadzeni. Cóż to był za wspaniały dzień, kiedy ogromny tłum mieszkańców Jeruzalemu prowadzony przez króla, zgromadził się, by uwielbiać Boga. Ofiary, które Bóg nakazał składać, były składane znowu. Śpiewano, grała muzyka i wszyscy się radowali. Czy Bogu należała się ta chwała? Tak! — a nawet więcej.

Bóg zasługuje na uwielbienie od wszystkich ludzi.

Przypuśćmy, że musisz wykonać jakieś naukowe doświadczenie w szkole. Bartek, klasowy geniusz, jest w twojej grupie. Wpadł on na genialny pomysł i pokazuje jak ten eksperyment wykonać. Twoja grupa dostaje najlepszą ocenę. Czy powinieneś być chwalony za osiągnięcie tego sukcesu? Nie! Każdy wykonał swoją część, lecz bez Bartka nie odnieśliście sukcesu. Bartkowi za to co zrobił należy się cała chwała.

Przjrzyj się naszemu światu. Kto to uczynił? Bóg. Kto pamięta, aby pory roku nadchodziły i przemijały? Bóg. Kto zaplanował zbawienie grzeszników? Bóg. Kto zesłał swego jedyne Syna, aby stał się naszym Zbawicielem? Bóg. Kto wskrzesił go z martwych? Bóg. W naszym kraju i na całym świecie Bóg powinien być kochany i ludzie powinni Mu być posłuszni. Ludzie wszędzie powinni śpiewać dla Niego pieśni uwielbienia. Hiskiasz z pewnością był zadowolony słysząc śpiew w świątyni.

Postanowił ponownie zacząć obchodzić święto Paschy, co było zaniechane przez wiele lat. Rozesłano listy po całym kraju, w których zapraszano ludzi do wzięcia udziału. Niektórzy wzgardzili i odrzucili zaproszenie, lecz wielu przybyło. Cóż to była za uroczystość! Był to tak wielki sukces, że uroczystość trwała przez czternaście dni a nie jak zazwyczaj siedem! W Biblii czytamy: „Była tedy wielka radość w Jeruzalemie, gdyż od czasów Salomona, syna Dawida, króla izraelskiego, nie było czegoś podobnego w Jeruzalemie” (2 Kron. 30,26).

Czy ludzie chwalili króla? Nie, oni chwalili Boga, a król był zachwycony. To było tak, jak zawsze miało być. Hiskiasz naprawdę dbał o Bożą cześć, a jeśli ty kochasz Pana Jezusa jako swego Zbawiciela, także powinieneś tak czynić. Czy kiedy uczą cię o tym, jak powstał świat i Bóg nie jest wspomniany, czy dbasz o to, aby Bogu przyznano zasługę? Możesz powiedzieć: „Ja wierzę, że Pan Bóg stworzył świat.”

Być może jesteś chrześcijaninem, ale ukrytym. Nie mówisz o tym, że jesteś uczciwy, miły i uprzejmy, ponieważ Bóg cię zmienił. Czy nie chcesz, aby Bóg był uwielbiony, za to co uczynił w twoim życiu? W Biblii czytamy: „Nie nam, Panie, nie nam, ale imieniu swemu daj chwałę...” (Ps. 115,1).

Hiskiasz nie chciał być w centrum zainteresowania, pragnął oddać to miejsce Bogu. Kiedy podejmował decyzje, pierwszą myślą nie było: „Co z tego będę miał?” Jego największą troską było: „Co Bóg z tego będzie miał?” To pomagało mu podejmować mądre decyzje. Hiskiasz zdecydował przerwać porozumienie jakie jego ojciec ustanowił z królem Sancherybem, potężnym władcą Asyrii. To porozumienie doprowadziło do tego, że król i wszyscy Judejczycy byli sługami Asyrii. Hiskiasz wierzył, że było to niewłaściwe, aby Boży lud znalazł się pod panowaniem pogańskiego króla. Kiedy Hiskiasz zakończył to porozumienie król Sancheryb był wściekły i czekał na okazję, aby ponownie zaatakować.

GPZ

GPZ

Obrazek III-3

W czternastym roku panowania Hiskiasza, Sancheryb zaatakował. Armia asyryjska wkroczyła i zajęła wiele miast w Judzie. Na jakiś czas Hiskiasz tak bardzo się przejął, że stracił swoją troskę o Bożą cześć. Posłał wiadomość do króla Sancheryba: „Popelnilem błąd. Odejdź z Judy a ja zapłacę ile tylko zażadasz.” Opłata była bardzo wysoka i Hiskiasz musiał zabrać z pałacu skarby, aby zapłacić. A jeszcze gorsze było to, że musiał wziąć skarby ze świątyni. Kazał nawet zedrzeć złoto, którym pokryte były drzwi świątyni.

Tą decyzją Hiskiasz nie oddał czci Bogu — chociaż był Bożym dzieckiem. Bóg chce, aby wszystkie Jego dzieci oddawały Mu cześć. Możesz stać się jak lustro. Lustro odbija światło, a ty możesz odzwierciedlać Boga w swoim zachowaniu, w sposobie mówienia. Będziesz „odzwierciedlać” Boga, kiedy wstaniesz rano w niedzielę i pójdziesz do kościoła, nawet jeśli nikt inny w twojej rodzinie nie pójdzie. Oddajesz cześć Bogu, kiedy szanujesz rodziców i nauczycieli, ponieważ tak czyni chrześcijanin. Możesz nie zgodzić się na to, by być niemłym dla nielubianego chłopca w twojej klasie. Oddajesz Bogu cześć, kiedy odrabiasz zadanie domowe, tak dobrze jak tylko potrafisz. A czynisz te rzeczy nie aby pokazać, że jesteś kimś wyjątkowym, lecz by pokazać, że twój Bóg jest kimś szczególnym. Pamiętaj o słowach z Biblii: „Nie nam, Panie,... ale imieniu swemu daj chwałę...” (Ps. 115,1). Najważniejszą rzeczą w życiu jest przynosić chwałę i cześć Bogu.

Hiskiasz zazwyczaj żył w ten sposób, lecz strach pokonał go i próbował przekupić wielkiego króla Sancheryba. Jego wysiłki poszły na marne. Wkrótce potężna armia asyryjska wyruszyła na Jerozolimę. Mieszkańcy Jerozolimy wiedzieli, że ci okrutni żołnierze zabrali ich sąsiadów, Izrael, do niewoli asyryjskiej. Czy oni także zostaną wzięci do niewoli?

Król zwołał książąt i wspólnie podjęli kilka ważnych decyzji. Mury Jerozolimy zostały natychmiast naprawione, a wokół pierwszego muru został wybudowany drugi mur. Rzeki poza miastem zostały zablokowane, tak aby zbliżająca się armia nie miała dostępu do wody. Król zorganizował żołnierzy i postawił straż na murach Jerozolimy. Hiskiasz nie ufał jednak swoim sprytnym pomysłom, ani swej armii. Posłuchajcie, co powiedział do swoich ludzi: „Bądźcie odważni i mężni; nie bójcie się ani nie lękajcie się króla asyryjskiego, ani tego tłumu, który jest z nim... Z nim jest ramię cielesne, a z nami jest Pan nasz Bóg; On nam pomoże i stoczy bój za nas” (2 Kron. 32,7-8). Król uświadomił ludziom, że ufa Bogu. Wiedział, że Bóg jest większy niż potęga asyryjska. Hiskiasz czcił Boga, nieprawdaż?

Obrazek III-4

Nie musiano długo czekać aż wrogie wojska dotarły do Jeruzalemu. Nie przybyli, aby walczyć, lecz aby przekazać wiadomość, co uczynili bardzo głośno i w języku Żydów. Wiadomość, którą przekazali odnajdujemy w Biblii. (Przeczytaj 2 Kron. 32,10-15).

— Tak mówi Sancheryb, król asyryjski: Na czym opieracie swoją ufność, że pozostajecie w oblężonym Jeruzalemie? Przecież Hiskiasz was zwodzi i wydaje was na niechybną śmierć z głodu i pragnienia, powiadając: Pan, nasz Bóg, wyrwie nas z dłoni króla asyryjskiego. On to, Hiskiasz, pousuwał jego świątynki na wzgórzach i jego ołtarze, powiadając do Judejczyków i do Jeruzalemu: Przed jednym ołtarzem będziecie oddawać pokłon i składać na nim ofiary z kadzidła. Czy nie wiecie, co uczyniłem ja i moi ojcowie wszystkim ludom krajów? Czy bogowie narodów tych ziem potrafili wyrwać ich ziemie z mojej ręki? Który spośród wszystkich bogów tych ludów, jakie moi ojcowie wytracili jako obłożone klątwą, potrafił wyrwać swój lud z mojej ręki? Jakże więc wasz Bóg potrafi was wyrwać z mojej ręki? Niechże was więcej nie kusi Hiskiasz i niech was tak nie zwodzi! Nie wiercie mu, gdyż żaden bóg jakiegokolwiek narodu czy królestwa nie potrafi wyrwać swojego ludu z mojej ręki, jak niegdyś z ręki moich ojców. Tym mniej wasz Bóg wyrwie was z mojej ręki.

Oczywiście wszyscy ludzie w mieście usłyszeli tą wiadomość, a właśnie tego chcieli Asyryjczycy. Byli przekonani, że ta wiadomość steroryzuje Żydów i obróca się oni przeciwko swojemu królowi.

— Czy możecie mówić do nas po asyryjsku, a nie po hebrajsku? — zawołał jeden z ludzi Hiskiasza.

— Nie! brzmiała odpowiedź.

Wróg przybliżył się i ponownie przekazano wiadomość. Ludzie na murach byli przerażeni, lecz nic nie odpowiedzieli, gdyż taki był rozkaz króla Hiskiasza.

Obrazek III-5

Asyryjczycy napisali także list do króla Hiskiasza. Było w nim napisane, że Bóg Hiskiasza jest słaby i bezradny. Hiskiasz widział, że wrogowie naśmiewali się z jego Boga. Było to coś czego nie mógł znieść. Ta groźba nie była tylko przeciwko Judzie i Asyrii, lecz Bożej czci. Hiskiasz wziął list i pośpieszył do świątyni. Tam rozłożył go przed Panem i modlił się. Posłuchaj fragmentu jego modlitwy: „Teraz więc, Panie i Boże mój, wybaw nas, proszę, z jego ręki, a poznają wszystkie królestwa ziemi, że jedynie Ty, Panie, jesteś Bogiem” (2 Król. 19,19).

GPZ

Oczywiście, że Hiskiasz chciał, aby Bóg zachował go. Chciał też, aby Bóg chronił jego armię, ale nie chciał, by wrogowie wkroczyli do Jeruzalemu, lecz przede wszystkim pragnął, aby Bogu oddawano cześć. Chciał, aby wszystkie narody dowiedziały się, że Bóg jest potężniejszy niż pyszny król Sancheryb i jego armia. O czym myślisz, gdy modlisz się, wierzący chłopczyku i dziewczynko? Czy skupiasz się na tym, czego chciałbyś? Zawsze powinniśmy pragnąć, aby odpowiedzi na nasze modlitwy oddawały Bogu cześć. Pomyślmy o niektórych modlitwach. Adam modlił się: „Panie, proszę daj mi grę komputerową, ponieważ Szymon ma taką i jest mi ona potrzebna.” Bogdan modlił się: „Panie, proszę spraw, by Andrzej stał się chrześcijaninem. Życie stałoby się dla mnie łatwiejsze i wszystkie dzieci zobaczyłyby, że jesteś w stanie zmienić tych, którzy dokuczają innym.” A oto modlitwa Kamili: „Panie, wstyd mi za mój wybuchowy charakter, naprawdę zawiodłam Ciebie. Proszę pomóż mi panować nad sobą.” Kto z nich myślał o tym, by oddać Bogu cześć, kiedy się modlili? *(Pozwól dzieciom odpowiedzieć.)*

Hiskiasz modlił się, aby świat mógł poznać, że jego Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem. Został on zachęcony, aby ufać Bogu dzięki wiadomości jaką otrzymał od proroka Izajasza: „Sancheryb nie wkroczy do Jeruzalemu ani nie wystrzeli w nim strzały. Bóg obroni miasto i zachowa je dla swojego imienia.”

Lecz w jaki sposób mogło się coś takiego stać? Armia asyryjska była tak potężna, liczyła tak wielu żołnierzy.

Obrazek III-6

Hiskiasz i jego ludzie nie musieli długo czekać. Następnego ranka poszli przyrzeć się zbliżającej się armii z murów miasta. Musieli zastępnąć w zadziwieniu. W obozie nic się nie ruszało. 185 000 żołnierzy było martwych. Biblia mówi nam, że w nocy anioł Pański przybył do obozu i uśmiercił Asyryjczyków. Armia asyryjska została zniszczona. Król Sancheryb, który przebywał poza obozem, był zdruzgotany tą wiadomością. Teraz on był słaby i bezradny, jego przechwałki wydawały się teraz głupie.

GPZ Bóg zatroszczył się o swoją cześć. Wiadomość o wielkim zwycięstwie Pana Boga rozniosła się jak pożar. Sąsiadujące narody wkrótce dowiedziały się o tym i wszystkie rozmowy toczyły się wokół „Boga Judy” — „Boga Hiskiasza”. Wielu z tych ludzi przyniosło nawet dary do świątyni, a także Hiskiaszowi.

GPZ

Jeśli znasz Pana Jezusa jako swego Zbawiciela, Bóg chce, abyś żył tak, by oddawać Jemu cześć. Ty i ja powinniśmy być zasmuceni, kiedy widzimy, że ludzie naśmiewają się z Pana. Gdy modlimy się powinniśmy dużo rozmyślać o Bożej czci. Porozmawiajmy teraz z Bogiem i poprośmy, żeby pomógł nam nauczyć się tej ważnej lekcji. *(Pozwól dzieciom brać udział w modlitwie.)*

Lekcja 4

Manasses

Fragmety biblijne dla nauczycieli

2 Król. 21; 2 Kron. 33

Główna prawda

Nikt nie jest tak zły, by Bóg nie mógł go zbawić

Zastosowanie

Dzieci nie zbawione: Możesz przyjść do Chrystusa bez względu na to, jaki jesteś zły

Dzieci zbawione: Módl się o nie zbawionych członków rodziny i przyjaciół

Wiersz biblijny

„Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” Izaj. 55,7

Dodatkowe pomoce wizualne

Przynieś miskę i ręcznik

Plan lekcji

Początek

„Nie Adam, nie możesz przyjaźnić się z tym chłopcem...”

Rozwój wydarzeń

1. Manasses zostaje królem
2. Manasses zachęca do oddawania czci bożkom
3. Manasses uprawia wróżbiarstwo i czary

GPN

4. Bóg ostrzega Manassesowi i Judę

GPN

5. Manasses i ludzie nie zwracają na to uwagi
6. Assyria atakuje i Manasses dostaje się do niewoli
7. Manasses w więzieniu w Babilonie

GPN

Punkt kulminacyjny

Bóg wybacza Manassesowi

GPN

Manasses powraca do Jeruzalemu

Zakończenie

Manasses kontynuuje reformy

GPZ

GPN

Lekcja

— Nie, Adam, ty nie możesz spędzać tyle czasu z tym chłopcem. To nie wypada.

— Ale dlaczego? — dopytywał się Adam.

Jego mama podała mu wiele powodów.

— Czy to nie ten, który namalował grafitti na ścianie budynku poczty? Czy to nie on wrzuca śmieci do strumyka? Czy to nie on wacha klej? Czy to nie ten, który często chodzi na wagary? Nie wolno ci się z nim kolegować, tego nie da się opisać słowami, jaki on jest niegrzeczny!

„Nie da się tego opisać słowami” — to wyrażenie może być użyte, aby opisać tego króla Judy. Był to Manasses, syn dobrego króla Hiskiasza i można się było spodziewać, że on także będzie dobry i mądry. Lecz tak nie było! Manasses został królem mając dwanaście lat i szybko dał się poznać jako ten, który nie uwielbia Pana Boga ani nie jest Mu posłuszny.

Obrazek IV-1

Hiskiasz zniszczył miejsca, w których oddawano cześć fałszywym bożkom, lecz Manasses wydał rozkaz „Odbudujcie je.” Odbudował ołtarze dla fałszywego boga Baala i zachęcał ludzi, aby go uwielbiali. Sam Manasses oddawał cześć słońcu, księżycowi, gwiazdom i posiadał wiele różnego rodzaju ołtarzy, które ustawił na dziedzińcu w świątyni. Postawił też rzeźbiony posąg, który umieścił w świątyni, a ludzie dokładnie wiedzieli, że tylko Bóg i wyłącznie Bóg powinien być tam uwielbiany. Manasses nawet oddał na spalenie jednemu z tych bożków swojego własnego synka. To tak, jak gdyby mówił do Boga: „Nie, nie będę uwielbiał Ciebie, będę uwielbiał wszystko inne — tylko nie Ciebie!” Manasses przeciwstawiał się Bogu.

Obrazek IV-2

GPN Może wśród nas jest ktoś, kto przeciwstawia się Bogu? Wiesz, że kłamstwo jest złe, lecz okłamujesz swojego nauczyciela i przechwalasz się tym przed kolegami. Wiesz, że Bogu nie podoba się, gdy oglądasz „brudne” czasopisma, ale tobie to sprawia przyjemność i wciąż gasz do tego innych. Wiesz, że Bóg nakazuje: „Nie nadużywaj imienia Bożego.” Lecz robisz to, a nawet opowiadasz dowcipy o Jego Synu. Ty także przeciwstawiasz się Bogu, tak jak Manasses.

GPN Jako dziecko wychowane w pałacu zapewne słyszał o wspaniałych rzeczach, których Bóg dokonał dla jego ojca Hiskiasza. Czy pamiętasz niektóre z nich? (Pozwól dzieciom odpowiedzieć.) Jako chłopiec był uczony Bożego prawa. Znał przykazania „Nie będziesz miał innych bogów obok Mnie”, oraz „Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek” (2 Mojż. 20,3-4). Zapewne słyszał wielkiego proroka Izajasza. Lecz żadna z tych rzeczy nie zmieniła go. Biblia mówi: „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute” (Jer. 17,9). Oznacza to, że tak naprawdę każdy ma grzeszne serce. Manasses pozwolił, by jego zło wyszło na jaw w jego życiu. Lecz w każdym przypadku zło jest w nas. To, że masz wierzących rodziców, że znasz Boże przykaza-

nia, czytasz Biblię, to nie zmienia twojego grzesznego serca. To może uczynić tylko Bóg, a Manasses nie miał zamiaru o to poprosić.

Manasses pogrążał się coraz bardziej. Zaczął zajmować się nawet czarami. Miał do czynienia z prawdziwymi czarownikami rzucającymi uroki, wróżbitami oraz tymi, którzy rozmawiali ze zmarłymi. Manasses zachęcał ludzi do tego wszystkiego, pomimo, że wiedział co Bóg o tym sądzi: „... obrzydliwością dla Pana jest każdy, kto to czyni” (5 Mojż. 18,12). Manasses rządził w niegodziwy sposób. Zezwalał na uwolnienie przestępców, a zabijał niewinnych ludzi. Naprawdę „nie da się tego opisać słowami.” Był najgorszym królem Judy.

Odlóż książkę Bóg był oburzony postępowaniem Manassesesa i był niezadowolony z ludzi w Judzie. Bóg jest święty i dobry. W Biblii czytamy, że Bóg przenigdy nie może pochwalić grzechu. Musi ukarać grzech, a Manasses z całą pewnością zasługiwał na natychmiastową karę! Lecz Bóg łagodnie i cierpliwie ostrzegał króla i ludzi.

Zademonstruj wycieranie talerza ściereczką.

„Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela: Oto ja sprowadzę na Jeruzalem i na Judę takie nieszczęście, że każdemu, kto o tym usłyszy, w obu uszach zadzwoni... i wytrę Jeruzalem, jak wyciera się misę.” (2 Król. 21,12-13). (Dobrze byłoby zrobić to podczas nauczania.) Bóg nadal ostrzega tych, którzy Mu się przeciwstawiają i chodzą własnymi drogami. Bardzo ważne jest, aby zwracać uwagę na Boże ostrzeżenia, które odnajdujemy w Biblii. Słuchaj! „oblicze Pańskie (jest zwrócone) przeciwko tym, którzy czynią zło” (1 Piotra 3,12). „Kto bowiem wyrządza krzywdę, otrzyma odpłatę za krzywdę bez względu na osobę” (Kol. 3,25). „Droga bezbożnych wiedzie do nikąd” (Psalm 1,6). W Biblii wyraźnie czytamy, że ci, którzy urągają Bogu, nigdy nie będą z Nim w niebie, lecz zostaną ukarani na wieki. Czy weźmiesz sobie do serca te ostrzeżenia? Czy zrobił tak Manasses i jego lud? Biblia mówi nam dokładnie o tym, co się wydarzyło. (Przeczytaj 2 Kron. 33,10.) „Pan przemawiał do Manassesesa i do jego ludu, lecz oni na to nie zważali.” To co powiedział Bóg, nie miało znaczenia. Nie zwracali na to uwagi.

Obrazek IV-3

Lecz Bóg przejmował się Manassesem i jego ludem. Jak zawsze, co obiecał, to uczynił. Zesłał potężną armię asyryjską do Judy, która wkrótce zaatakowała Jeruzalem. Wielkie miasto zostało wytarte jak misa. Drogocenne złoto i srebro zostało skradzione. Ludzie zostali wzięci do niewoli. Król Manasses został pochwycony, włożono hak do jego nosa i zabrano go jak niewolnika do Babilonu. Asyryjczycy byli dumni, że go pochycili, więc ciągnęli go ulicami Babilonu, a tłum drwił i naśmiewał się. Manasses został wrzucony do ciemnego, niewygodnego więzienia. To wszystko przypomina nam o czymś, co Bóg powiedział w Biblii: „droga niewiernych prowadzi do zguby” (Przyp. Sal. 13,15). Każdy kto obraża Boga i przeciwstawia się Mu, będzie cierpiał. Może nie stanie się to od razu, ale na pewno tak będzie, jak w przypadku Manassesesa.

GPN

Obrazek IV-4

W więzieniu Manasses miał czas na przemyślenia. Bożki, którym ufał, zawiedli go. Być może przypominał sobie, jak to jego ojciec stawiał czoła o wiele większej armii i wygrał. Dlaczego? Manasses znał odpowiedź — Pan, Bóg jego ojca, odniósł zwycięstwo.

Manasses myślał o Bogu — tym, który może uczynić wszystko, co zechce. Uświadomił sobie, że ten wspaniały Bóg jest czysty, święty i dobry. Nienawidzi grzechu. Musi ukarać każdy grzech. Nie może nawet znieść widoku grzechu. Co za Bóg! Manasses rozmyślał także o sobie samym. Wiedział, że jest bardzo, bardzo zły i zasłużył na to, co go spotkało. Prawdopodobnie myślał, że Bóg nie chce mieć z nim nic do czynienia. Po tym jak oddawał cześć bożkom, jak zachęcał tysiące innych, by czynili to co on. Manasses złożył na ofierze swoje dzieci, kontaktował się z wróżbitami i czarownikami. Nie zważał na Boże ostrzeżenia. Z pewnością płakał, gdy teraz myślał nad swoim życiem. Wiedział, że „nie ma słów, by opisać” jaki jest zły. Z całą pewnością nie zasługiwał na nic innego, jak tylko na karę od Boga.

GPN

Czy kiedykolwiek czułeś się w ten sposób? Myślisz, że jesteś zbyt zły, aby Bóg chciał mieć z tobą coś do czynienia. Uczyniłeś wiele złych rzeczy, za które się wstydzisz. Wiesz, że zasługujesz na Bożą karę i tak jak Manassesowi jest ci przykro z powodu nieporządku jaki panuje w twoim życiu. Jeżeli, po zakończeniu spotkania, chciałbyś ze mną porozmawiać o tym jak otrzymać Boże przebaczenie, będę... (wyznacz odpowiednie miejsce). Z przyjemnością pokażę ci na podstawie Biblii, w jaki sposób Bóg może wybaczyć ci, bez względu na to, jak bardzo jesteś zły.

Tam w więzieniu Manasses wołał do Boga. Wiedział, że w przeszłości Bóg przebaczał ludziom, którzy czynili złe rzeczy przeciw Niemu. Manasses powiedział Bogu, że jest mu przykro i błagał Go o wybaczenie. Posłuchaj co się stało: „Pan dał się uprosić i wysłuchał jego błagania”. Czyż to nie jest wspaniałe!

GPN

Bóg nie potraktował Manasses w taki sposób, na jaki zasłużył. Raczej umiłował tego człowieka i przebaczył mu wszystkie złe rzeczy, które uczynił! Stało się to, co prorok Izajasz napisał: „Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” (Izaj. 55,7). W tych słowach Bóg obiecuje, że kiedy komuś jest przykro do tego stopnia, że chce porzucić złą drogę i nawrócić się do Boga, Bóg nie potraktuje go tak, jak na to zasługuje. Bóg obiecuje „hojność w odpuszczaniu”. Oznacza to, że z przyjemnością przebaczy wszystkie złe rzeczy i to właśnie uczynił dla Manasses!

Obrazek IV-5

Lecz jak to jest w ogóle możliwe? Czy to nie jest niesprawiedliwe? Sporządźmy listę niektórych grzechów Manasses. (*Dzieci wymieniają grzechy, a nauczyciel spisuje je.*) Bóg nie może powiedzieć: „Zapo-

minam o tych wszystkich rzeczach.” Nie, On jest tak święty i dobry, że musi ukarać każdy grzech. Setki lat później Bóg zesłał na ten świat swego jedyne Syna. Był dobry, lecz umarł na krzyżu. Bóg ukarał Go za grzechy Manasses, ale nie tylko za jego grzechy. W Księdze Izajasza czytamy: „Pan dotknął jego (Pana Jezusa) karą za winę nas wszystkich” (Izaj. 53,6). Oznacza to, że możesz sporządzić listę swoich grzechów, bez względu na to, co zrobiłeś. I jeśli chcesz zawrócić ze złej drogi i zaufać Panu Jezusowi, że On jest tym jedynym, który poniósł karę, na którą zasługiwałeś, będzie ci odpuszczone! Oczywiście nie musisz sporządzać takiej listy, lecz proszę pamiętać, że nikt nie jest zbyt zły, aby przyjść do Pana Jezusa. Posłuchaj jeszcze raz tych szczególnych słów. „Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” (Izaj. 55,7). Bóg dotrzyma swojego słowa, tak jak uczynił to w przypadku Manasses w tym strasnym więzieniu.

Obrazek IV-6

Bóg zatroszczył się, aby Manasses został uwolniony z więzienia. Król asyryjski zezwolił mu powrócić do Jeruzalemu. Znaleźć się ponownie w „domu” — to było wspaniałe.

Czego oczekiwałeś od Manasses, że uczyni po powrocie do Jeruzalemu? (*Pozwól dzieciom odpowiedzieć.*) Tak, starał się naprawić, to co zrobił źle. Podjął decyzję o usunięciu bożków i ołtarzy ze świątyni i wyrzuceniu ich poza miasto. Nigdy więcej nie poprosił wróżbitów lub czarowników o radę. Rozkazał, aby ludzie służyli Bogu. Dał też dobry przykład — sam chodził do świątyni. Oczywiście nie potrafił naprawić wszystkiego. Nie mógł przywrócić do życia ludzi, którzy zostali zabici. Nie mógł tak naprawdę zmienić ludzi, których zachęcał, by oddawali cześć bałwanom. Wielu z nich potajemnie chciało nadal je uwielbiać.

Kiedy postanowisz sprzeciwić się Bogu, możesz wyrządzić krzywdę, której nie będzie się dało naprawić. Manasses musiał zaakceptować to, lecz teraz był całkowicie innym człowiekiem, a jego lud mógł dostrzec zmianę w jego życiu. To także może przytrafić się tobie. Jeśli nawrócisz się do Boga wiedząc, że Boży Syn umarł za twój grzech, on odmieni także i ciebie. W Biblii czytamy: „Jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem” (2 Kor. 5,17). On zmieni tych, którzy duczą innym w ludzi, którzy dobrze myślą o innych i są uprzejmi; Bóg sprawia, że kłamcy stają się prawdomówni, On pomaga wachającym klej zerwać z tym nałogiem. Cokolwiek złego uczyniłeś, Bóg może cię zmienić. Nikt nie jest zbyt zły, by nie otrzymać Bożego przebaczenia!

Dowiedł tego Manasses. W jego życiu zaszła wielka zmiana! Manasses rządził w sumie przez 55 lat — dłużej niż jakikolwiek inny król judzki.

GPN

GPZ Jestem przekonany, że Bóg pragnie, abyśmy nauczyli się od Manasse-
sa, że nikt nie jest zbyt zły, by Bóg nie mógł go zbawić. Być może
masz kolegę lub kogoś w rodzinie o kim myślałeś, że nie ma sensu się
o niego modlić. Nie poddawaj się! Bóg zbawił Manasse-
sa, może zbawić twojego przyjaciela, twojego tatę, twoją siostrę.

· Czy jesteś szczęśliwy, że nauczyłeś się, że Bóg może zbawić także cie-
· bie? Nikt nie zasługuje na Boże przebaczenie, lecz bez względu na to,
· jak jesteś zły, Bóg może ci wybaczyć i zmienić cię. Nasz wiersz bib-
· lijny mówi o tym, co trzeba uczynić.

GPN „Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły
i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Bo-
ga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” (Izaj. 55,7).

Lekcja 5

Jozjasz

Fragmety biblijne dla nauczycieli

2 Kron. 34-35; 2 Król. 22-23,28

Główna prawda

Traktuj Boże Słowo poważnie — tak jak Jozjasz

Zastosowanie

Dzieci nie zbawione: Weź pod uwagę Boże ostrzeżenie i bądź posłuszny zaproszeniu Ewangelii

Dzieci zbawione: Bądź posłuszny temu, co czytasz w Biblii

Wiersz biblijny

„A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami” Jak. 1,22

Plan lekcji

Początek

Jakie prawa ustanowiłbyś?

Rozwój wydarzeń

1. Jozjasz w wieku ośmiu lat zostaje królem

GPN

2. Jozjasz szuka Pana

3. Jozjasz przeprowadza reformy

4. Księga Zakonu zostaje odnaleziona

5. Czytanie Księgi Zakonu

6. Zmartwienie króla

GPN

7. Król otrzymuje wiadomość od Chuldy

8. Król i lud gromadzą się w świątyni

9. Król obiecuje być posłuszny Panu

GPZ

10. Ludzie obiecują być posłuszni Panu

GPZ

11. Król kontynuuje reformy

GPZ

12. Jozjasz na nowo wprowadza Paschę

GPN

Punkt kulminacyjny

Jozjasz zostaje zraniony w walce

Zakończenie

Jozjasz umiera a lud pogrąża się w żałobie

GPN

GPZ

Lekcja

Obrazek V-1

Jeżeli zostałbyś królem lub królową, jakie ustanowiłbyś prawa? (*Pozwól dzieciom odpowiedzieć*). Zabawnie jest wyobrażać sobie, że jest się władcą, lecz nie byłoby to takie zabawne, gdyby naprawdę to się stało!

Nie było to zabawne dla Jozjasza, który został ustanowiony królem Judy, w wieku ośmiu lat. Oczywiście, potrzebni mu byli ludzie, którzy doradzaliby mu i pomagali. Lecz kiedy miał szesnaście lat, podjął kilka ważnych decyzji. Biblia mówi nam, że zaczął szukać Boga. Jest to dość zaskakujące, gdyż jego ojciec nie był zainteresowany Bożymi sprawami i oddawał część bożkom. Nie wiemy, jak do tego doszło, że młody Jozjasz dowiedział się o Bogu, lecz w jakiś sposób to się stało. Bóg pracował w jego sercu sprawiając, że poważnie zainteresował się poznaniem Go osobiście. Niewiele wiedział, ale traktował to poważnie. A ty? Wiesz dużo więcej niż Jozjasz. Co wiesz na temat grzechu? Co wiesz o Jezusie Chrystusie? Co wiesz odnośnie zbawienia? (*Pozwól dzieciom odpowiedzieć*.) Widzisz, wiesz bardzo dużo. Taka wiedza różni się od wiedzy naukowej, historycznej lub geograficznej. Kiedy znasz Biblię, znasz przesłanie dane nam od Boga. Musisz być posłuszny Bożej wiadomości, ponieważ jest to najważniejsza wiadomość jaką kiedykolwiek otrzymasz. Oczywiście nie wiesz wszystkiego, co odnajdujemy w Biblii, lecz wiesz trochę. Bóg oczekuje, abyś był posłuszny temu, co wiesz. Jozjasz wiedział niewiele, lecz był posłuszny. Zaufał Bogu i „czynił to, co prawe w oczach Pana” (2 Kron. 34,2). Oznaczało to wprowadzenie wielkich zmian w kraju. Bożki musiały zostać usunięte! Rozkazał rozbicie ich na małe kawałki i rozrzucenie ich na grobach tych, którzy oddawali im cześć.

GPN

Obrazek V-2

Jozjasz zarządził remont świątyni. Ludzie ciężko pracowali: niektórzy czyścili, inni budowali, a jeszcze inni naprawiali. Roboty wrzała. Chilkiasz, arcykapłan, także tam był. Pewnego dnia zajmując się finansami projektu budowlanego w zakurzonej kątce świątyni natknął się na stary zwój. Wziął go ostrożnie i zapewne trząśnięcie z podekscytowania, gdy go czytał. „Znalazłem Księgę Zakonu Bożego w świątyni” — powiedział swemu sekretarzowi Szafanowi i oddał mu ją.

Szafan spojrział na zwój. Wiedział, że jest to Boży zakon. Nigdy wcześniej nie widział kopii tej księgi, nigdy wcześniej nie trzymał go w rękach. Król musiał dowiedzieć się o tym wspaniałym znalezisku. Szafan popędził, aby donieść o tym królowi. „Chilkiasz, kapłan wręczył mi zwój.” I zaczął czytać na głos. Czytał Boże prawa. Czy znasz niektóre z nich? Czytał o karze, jaką Bóg zapowiedział, gdy nie będą Mu posłuszni.

Obrazek V-3

Król nigdy wcześniej nie słyszał takich słów. Musiał być wzruszony. Płakał. Rozdarł swoje szaty, aby pokazać jak bardzo był zasmucony.

Choć te słowa, które słyssał były napisane 800 lat wcześniej, zostały dane przez Boga Mojżeszowi, jednak król wiedział, że były to Boże słowa, które są zawsze aktualne. Król wiedział, że musi coś zrobić. Czy ty reagujesz w taki sposób na Słowo Boże? Tak, jest to stara księga, gdyż została napisana wiele lat temu, lecz jest na czasie, ponieważ Boże słowa nigdy nie stają się niemodne. Czytamy: „całe Pismo przez Boga jest natchnione” (2 Tym. 3,16). Wszystkie słowa w Biblii są słowami Bożymi, zatem są prawdziwe. Czy traktujesz ostrzeżenia tak poważnie jak Jozjasz? Posłuchaj tego! „Kto wierzy w niego, nie będzie sądzony; kto zaś nie wierzy, już jest osądzony” (Ew. Jana 3,18).

To ostrzeżenie daje Bóg tym, którzy nie zaufali Jezusowi Chrystusowi jako swemu Panu i Zbawicielowi. Bóg mówi, że już jesteś osądzony. Przypuśćmy, że przestępca jest w sądzie i sędzia ogłasza karę śmierci. Nawet jeżeli nie zostanie ona wykonana przez miesiąc lub dwa, to i tak przestępca już jest osądzony. Tak samo jest z tymi, którzy nie są chrześcijanami. Są „już osądzeni”. Bóg mówi, że zostaną ukarani na wieki za swoje grzechy, a to stanie się po śmierci. Musisz traktować Jego słowa poważnie. Nie śmieję się z tego. Nie wyrzucaj ze swojego umysłu. Posłuchaj, przemyśl i zaufaj Panu Jezusowi jako swemu Panu i Zbawicielowi. Być może zdałeś sobie sprawę, że musisz to uczynić. Chcesz wiedzieć, w jaki sposób możesz dostąpić zbawienia? Z przyjemnością ci wytłumaczę ci to na podstawie Biblii. Po klubie, podejdź do mnie, będę... (*wyznacz miejsce*) Bóg chce, abyś przyjął Jego słowo do serca, tak jak Jozjasz!

Król zwrócił się do Chilkiasza oraz czterech innych mężczyzn i rzekł do nich (*przeczytaj 2 Kron. 34,21*) „Idźcie, zasięgnijcie rady Pana o mnie, o pozostałych w Izraelu i Judzie, co do słów znalezionej księgi, gdyż wielki jest gniew Pana, jaki rozgorzał na nas za to, że nasi ojcowie nie przestrzegali nakazu Pańskiego i nie postępowali zgodnie ze wszystkim, co jest napisane w tej księdze.”

Kapłan wraz z innymi pospieszył do tego, który przemawiał w imieniu Boga. Była to kobieta imieniem Chulda, prorokini, to znaczy kobieta, która była mówcą od Boga. Przekazała im Bożą odpowiedź. „Oto co mówi Pan. Wszystkie przekleństwa o których słysełiście, spełnią się, gdyż ludzie Izraela i Judy odwrócili się ode Mnie do innych bogów. Powiedz królowi, że ponieważ królowi było mu naprawdę przykro, kiedy usłyszał Księgę Zakonu, kara nie nadejdzie podczas jego panowania.”

Delegacja zaniósła odpowiedź królowi. Była to dobra i zła wiadomość, nieprawdaż?

Obrazek V-4

Król zapewne miał nadzieję, że kiedy ludzie usłyszą Boże Słowa, także się zmienią. Zwołał więc lud Jeruzalemu. Czytał ze zwoju, który został znaleziony w świątyni. Ludzie nigdy wcześniej tego nie słyseli. Król stał przy kolumnie w świątyni i uroczyście obiecał, że będzie podążał za Panem i przestrzegał Jego przykazań z całego swego serca. Boże Słowo zmieniło jego serce. Boże Słowo sprawiło, że życie Jozjasza zmieniło się. Tak samo powinno być w twoim i moim przypad-

GPN

GPZ

ku. Biblia jest Bożym przesłaniem i to jest bardzo niedobrze, gdy nie przywiązuje się do niego wagi. Przypuśćmy, że twój kolega mówi: „Zamierzam zadać ci dodatkowe zadanie domowe na każdy wieczór w tym tygodniu.” Nie zwracasz na to uwagi, lecz gdy twój nauczyciel mówi do ciebie to samo, wtedy jest inaczej. Bóg — wielki, wspaniały i święty — powiedział pewne słowa w Biblii. Musimy czytać je, uwierzyć w nie i być im posłusznymi. Jeśli jesteś chrześcijaninem, czy czytasz Biblię? Czy zmienia ona twoje życie? A powinna.

Jozjasz chciał, aby Boże Słowo zmieniło życie ludzi zgromadzonych w świątyni. Kazał im przyrzec, że będą służyć Panu. Ludzie obiecali to, lecz wiemy, że niektórzy z nich nie uczynili tego szczerze. Byli posłuszni królewskiemu nakazowi o oddawaniu czci Bogu, ale w głębi serca nie kochali Go i nie byli mu posłuszni. (*Wiemy to ze wczesnych pism Jeremiasza np. Jer. 3.*) Czytanie zakonu nie miało dla nich większego znaczenia. I dlatego po śmierci Jozjasza, zostali pojmani i wzięci do niewoli.

GPN

Bóg nie chce, abyś był osobą, która tylko słucha Jego słów. Jakub 1,22 mówi: „A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami.” Byłoby dziwne, gdybyś mając brudną buzię popatrzył do lustra i powiedział: „O, mam brudną buzię!” Odłożyłbyś lustro i poszedł do szkoły. Zjrzenie do lustra nic by nie zmieniło dla ciebie. Musisz zrobić coś w związku z twoją brudną buzią. Tak samo jest, gdy słuchasz nauczania z Biblii. Wiesz, co powinieneś zrobić. Głupotą jest tak nie postąpić.

Król Jozjasz był wykonawcą. Stał się nawet bardziej zaciętym, aby pozbyć się wszystkiego co miało związek z czczeniem innych bogów. Blisko świątyni znajdowały się stajnie, w których trzymano konie podarowane przez jednego z królów dla boga słońca. Król Jozjasz usunął konie i spalił rydwany. Wyburzył domy wróżbitów, tak by nikt nie mógł zasięgnąć u nich rady. Starał się doprowadzić do tego, aby żadne miejsca gdzie były czczone bożki, nigdy nie mogły być ponownie użyte. Dlaczego czynił te rzeczy? Ponieważ był posłuszny Słowu Bożemu.

Odlóż karty obrazkowe. Pokaż wykres.

GPZ

Jeżeli jesteś chrześcijaninem, dobrą rzeczą jest spisać to, co powinieneś zrobić w związku z tym, co przeczytałeś w Biblii. Jeżeli chcesz, mam tutaj mały wykres, którego możesz użyć do tego celu. Zapisz wiersze biblijne, które przeczytałeś, następnie zapisz zadanie, którego się podejmiesz. Na przykład, podczas cichego czasu czytasz Kolosan 3,22-24. (Przeczytaj te wiersze na głos.) Jakie zadanie mógłbyś podjąć, aby być posłuszny Bożemu Słowu? (Pozwól dzieciom podać propozycje.) Możesz zabrać jeden z tych wykresów do domu i używać podczas twojej Chwili Skupienia. Jozjasz miałby długą listę w kolumnie „zadanie”, nieprawdaż?

Obrazek V-5

Jednym z zadań, jakie król powziął, było przywrócenie święta Paschy. Prowadził ludzi w upamiętnieniu tego, w jaki sposób Bóg wyprowadził ich przodków z Egiptu. Wspominali, jak zostali oszczędzeni przez

aniola śmierci, ponieważ pomazali odrzwia krwią baranka. Bóg w zakonie powiedział, że należy obchodzić Paschę. Określił też, w jaki sposób należy ją świętować. Jozjasz zrobił tak, jak to było napisane. My wiemy dużo więcej niż Jozjasz; on posiadał tylko pięć pierwszych ksiąg Biblii, a my mamy wszystkie sześćdziesiąt GPN sześć. W Nowym Testamencie czytamy, że Jezus Chrystus jest naszym barankiem paschalnym (1 Kor. 5,7). On przelał swoją krew, aby nas zbawić od wiecznej kary. Jeśli zaufasz Mu jako swemu Zbawicielowi, wtedy Jego krew uwolni cię od Bożej kary na jaką zasługujesz. Dawno temu Bóg powiedział słowa, które są nadal aktualne: „Gdy ujrzę krew, ominę was” (2 Mojż. 12,13). Czy kiedykolwiek potraktowałeś te słowa poważnie? Czy zaufałeś Panu Jezusowi „z całego serca”. Kiedy to uczynisz, wtedy Bóg pomoże ci zrozumieć Jego słowo i być Mu posłusznym. Bóg pomógł Jozjaszowi na wiele sposobów.

Obrazek V-6

Jozjasz nie był doskonały. Popelniał błędy, tak jak my. Dowiedział się, że król egipski wybiera się na wojnę. Szybko postanowił walczyć przeciwko niemu. Nie sądzę, aby zapytał Pana o to co powinien zrobić. Król Egiptu posłał Jozjaszowi wiadomość: „Nie chce walczyć przeciwko tobie, zamierzam walczyć przeciwko Asyrii. Bóg powiedział mi, abym się pośpieszył, więc przestań sprzeciwiać się Bogu. Bóg ajest ze mną.” Lecz Jozjasz postanowił walczyć. Zdecydował wyruszyć na bitwę w przebraniu zwyczajnego żołnierza. Zdarzyła się tragedia, gdy dosięgła go strzała.

„Zabierzcie mnie, jestem ciężko ranny” — wyjąkał. Jego ludzie zanieśli go na wóz, wsadzili na inny i ruszyli do Jeruzalemu, gdzie zmarł.

Ludność Jeruzalemu była zdruzgotana. Jozjasz był dobrym królem. Żył zgodnie ze Słowem Bożym. Prorok Jeremiasz napisał pieśni żałobne o Jozjaszu, które odnajdujemy w Biblii; w księdze zwanej Treney.

Czy ty żyjesz zgodnie ze Słowem Bożym? Jeśli kochasz Pana Jezusa, poproś Go, by pomógł ci być „wykonawcą” a nie tylko „słuchaczem”.

Jeżeli nie jesteś chrześcijaninem, nie traktujesz Bożego Słowa poważnie. Już słyszałeś te słowa: „Kto wierzy w Niego, nie będzie sądzony; kto zaś nie wierzy już jest osądzony” (Ew. Jana 3,18). Czy dziś posłuchasz Boga i będziesz Mu posłuszny? Poproś Pana Jezusa, aby zabrał twoje grzechy i stał się twoim Panem i Zbawicielem.

GPN

GPN
GPZ

Wiersze biblijne

Lekcja 1

Nie bój się, bom Ja z tobą,
nie lękaj się, bom Ja Bogiem
twoim! Wzmocnię cię,
a dam ci pomoc.

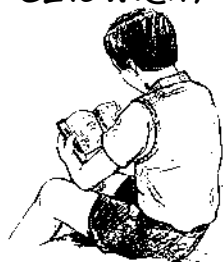
Izaj. 41,10

Nie bój się, bom Ja z tobą,
nie lękaj się, bom Ja Bogiem
twoim! Wzmocnię cię,
a dam ci pomoc.

Izaj. 41,10

„Pan jest ze mną,
nie lękam się,
Cóż może mi uczynić
człowiek?”

Psalm 118,6

„Pan jest ze mną,
nie lękam się,
Cóż może mi uczynić
człowiek?”

Psalm 118,6

Wykres czytania Biblii

Lekcja 5

Fragment biblijny	Lista działań

Fragment biblijny	Lista działań

Skopiuj, wytnij i przechowuj w swojej Biblii ✂

**Jak udzielić porady duszpasterskiej dziecku,
które chce przyjść do Chrystusa**

Upewnij się, czy dziecko rozumie następujące tematy:

Bóg

Kim jest Bóg? Bóg nas stworzył. Mówi do nas przez Biblię. Bóg jest święty i czysty. Bóg kocha nas.

Grzech

Co to jest grzech? Grzech to nieposłuszeństwo wobec Bożych przykazań. Grzech występuje przeciwko Bogu. Porozmawiaj o poszczególnych rodzajach grzechów. Dziecko jest grzesznikiem. Grzech zasługuje na karę.

Zbawiciel

Kto jedynie może zgładzić twój grzech? Bóg Syn umarł na krzyżu za grzeszników. Pan Jezus zmartwychwstał. Jest Panem wszystkiego.

Wyjaśnij, jak można zostać zbawionym:

Wyjaśnij, czego oczekuje Pan od nas, a co uczyni On Sam.

Posłuż się wierszem biblijnym (Jan 1,12; 3,16; 6,37; Dz. Ap. 16,31; Rzym. 6,23 lub 10,13). Co Pan chce, abyś ty uczynił? Co uczyni Pan?

Ostrzeż dziecko przed trudnościami

Zapytaj: „Czy chcesz zaufać Chrystusowi, czy wolisz raczej zaczekać?”

Zachęć dziecko do głośnej modlitwy (jeśli jest gotowe).

Powiedz mu o pewności zbawienia

Nawiąż do wiersza biblijnego, którego użyłeś wcześniej. Powiedz o zmianie w życiu. Powiedz mu, o czym powinien wiedzieć człowiek, który prawdziwie zaufa Chrystusowi.

Daj (później) kilka rad dotyczących chrześcijańskiego życia

Czytaj Biblię i bądź jej posłuszny. Rozmawiaj z Bogiem, naszym niebiańskim Ojcem. Powiedz innym, co Pan dla ciebie uczynił. Poproś Boga, aby ci przebaczył, kiedy zgrzeszysz. Spotykaj się z innymi chrześcijanami. Pamiętaj, że Pan obiecał: „Nigdy cię nie opuszczę”.